

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 13500/17
Дана 15.12.2017.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из, кога заступа пуномоћник Слободан Пајовић из Ужица, Петра Ћаловића 20, против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Кабинет министра, ради поништаја решења 01 број 118-8472/2015-1 од 31.07.2017.године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 15.12.2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је, као неоснован, предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем о престанку радног односа, Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Кабинета министра 01 број 118-1-70/11 од 01.08.2011.године.

Решењем Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Кабинета министра, 01 број 118-1-70/11 од 01.08.2011.године, тужиоцу, полицијском

службенику Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у ..., престаје радни однос са 05.08.2011.године, због безбедносних сметњи.

У тужби поднетој овом суду дана 05.09.2017.године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, наводећи да тужени орган није поступио по пресуди Управног суда и да је у поновном поступку донео решење којим је поновио разлоге из раније поништеног решења. Истиче да тужени орган погрешно закључује да ослобађајућа пресуда Основног суда у Ужицу 4К број 295/14 од 05.05.2014.године и Вишег суда у Ужицу број Кж.180/15 од 15.07.2015.године, нису од утицаја за доношење друкчије одлуке у управној ствари престанка радног односа, јер сматра да тиме што је ослобођен кривичне одговорности није ни било основа за вођење кривичног поступка, те самим тим ни за престанак радног односа применом члана 168. Закона о полицији. Предложио је да суд тужбу уважи и дозволи понављање поступка окончаног решењем 01 број 118-1-70/11 од 01.08.2011. године и исто решење у поновљеном поступку, поништи.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. наведеног Закона, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења, тужилац је дана 03.08.2015. године поднео предлог за понављање поступка окончаног решењем 01 број 118-1-70/11 од 01.08.2011. године, а као законски разлог за понављање поступка је навео члан 239. став 1. тачка 1) Закона о општем управном поступку. У образложењу је навео да је пресудом Основног суда у Ужицу 4К број 295/14 од 05.05.2014.године и Вишег суда у Ужицу број Кж.180/15 од 15.07.2015.године, ослобођен кривичне одговорности за извршење кривичног дела из члана 359. став 1. и члана 357. став 2. КЗ, те да наведене пресуде представљају нове чињенице и нови доказ који би могли довести до друкчијег решења у управној ствари престанка радног односа, а с обзиром да је престанак радног односа утврђен због покретања кривичног поступка за наведена кривична дела. Испитујући поднети предлог за понављање поступка у смислу члана 246. став 1. Закона о општем управном поступку, тужени орган је нашао да је предлог тужиоца благовремен, да га је поднело овлашћено лице и да су околности на којима предлог заснива учињене вероватним, па је орган разматрајући поднети предлог у смислу члана 246. став 3. Закона о општем управном поступку, односно да ли постоји могућност да би постојање околности на којима тужилац заснива свој предлог, битно утицале на решење главне ствари (у смислу доношења друкчијег решења), да су биле изнете или употребљене у ранијем поступку, нашао да околности на којима тужилац заснива свој предлог за понављање поступка нису такве природе да би могле довести до другачијег решења ове управне ствари. Ово са разлога што је тужени орган оценио

да пресуде Основног суда у Ужицу 4К број 295/14 од 05.05.2014.године и Вишег суда у Ужицу број Кж.180/15 од 15.07.2015.године, не представљају нови доказ или чињеницу у смислу члана 239. став. 1 тачка. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), који би могли бити од утицаја на друкчије решење у ранијем поступку, с обзиром да је у поступку чије понављање тражи, тужиоцу радни однос престао на основу члана 168. Закона о полицији („Службени гласник РС“, број 101/05 и 63/09-одлука Ус) због насталих безбедносних сметњи из члана 111. наведеног Закона, због којих са тужиоцем не би ни био заснован радни однос да су исте у време заснивања постојале. Стога је оценио да предлог тужиоца за понављање поступка треба одбити као неоснован и на основу члана 246. став 3. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Чланом 246. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10) прописано је кад орган који је надлежан за решавање о предлогу за понављање поступка прими предлог, дужан је да испита да ли је предлог благовремен, да ли га је поднело овлашћено лице и да ли је околност на које се предлог заснива учињена вероватном, ставом 2. да ако услови из става 1. овог члана нису испуњени, орган ће својим закључком одбацити предлог за понављање поступка, а ставом 3. истог члана је прописано да ако су услови из став 1. овог члана испуњени, орган ће испитати да ли су околности, односно докази који се износе као разлог за понављање такви да би могли довести до друкчијег решења, па ако утврди да нису, одбиће предлог својим решењем.

По оцени Управног суда, имајући у виду стање у списима предмета и разлоге дате у образложењу оспореног решења, правилно је, тужени орган на основу члана 246. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10) одбио предлог за тужиоца за понављање поступка окончаног решењем 01 број 118-1-70/11 од 01.08.2011. године, налазећи да пресуде Основног суда у Ужицу 4К број 295/14 од 05.05.2014.године и Вишег суда у Ужицу број Кж.180/15 од 15.07.2015.године, којима је тужилац ослобођен од оптужбе, не представљају нови доказ или чињеницу у смислу члана 239. став. 1 тачка. 1. Закона о општем управном поступку, који би били од утицаја на друкчије решење у ранијем поступку, а са разлога што је у поступку чије понављање тражи, тужиоцу радни однос престао на основу члана 168. Закона о полицији („Службени гласник РС“, број 101/05) због насталих безбедносних сметњи из члана 111. наведеног Закона, односно због покренутог кривичног поступка за кривично дело за које се гони по службеној дужности.

Суд је ценио наводе тужбе, а посебно наводе да тужени орган није поступио по пресуди Управног суда У. 14909/15 од 15.03.2017.године, али је нашао да нису основани. Ово са разлога што је тужени орган у извршењу наведене пресуде поступио по правном схватању и примедбама суда, те у складу са чланом 246. став 1. Закона о општем управном поступку, испитао испуњеност три основна формалнопроцесна услова за понављање поступка који претходе мериторном разматрању, па тек тада у складу са ставом 3. истог члана разматрао да ли постоји могућност да се на темељу истакнутог разлога донесе различита одлука у односу на

ранију и одлучио као диспозитиву оспореног решења.

Са наведених разлога, налазећи да закон није повређен на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.12.2017.године, I-2 У 13500/17

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ